

**สภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชา การอ่านเอาความ
ภาษาอังกฤษ (ENG 2001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง**

**The Current Instructional Practices and Problems of English Reading for
Comprehension (ENG 2001), Ramkhamhaeng University**

ทิพอุษา ศรีเพริศ¹

กนึ่งนิศย์ จันทูรัตน์²

ดร.ธัญญรัตน์ ปาณะกุล³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการปฏิบัติ และศึกษาปัญหาด้านวิธีการสอน และด้านเทคนิคการสอน ด้านผู้บรรยาย ด้านผู้เรียน ด้านสื่อประกอบการสอน ด้านสภาพห้องเรียน และด้านวัดผลและประเมินผล รวมทั้งเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชา การอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามสาขาวิชา คณะ ช่วงรหัสของนักศึกษา จำนวนครั้งที่เข้าเรียนต่อภาคการศึกษา วิธีการเรียน และผู้ที่นักศึกษาขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอนทั้งโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก และน้อยตามลำดับ แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้บรรยาย และด้านนักศึกษา

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail: Tippausa@yahoo.com

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail: Kanungnid@ru.ac.th

³รองศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail: tpanakul@yahoo.com

ตามลำดับ ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานทั้งสองข้อเฉพาะบางด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ปัญหาการสอน; การปฏิบัติการสอน; การอ่านภาษาอังกฤษ

Abstract

This research investigates the current instructional practice as well as the instructional problems of the English Reading for Comprehension (ENG 2001) course in Ramkhamhaeng University, in terms of teaching methods and teaching techniques, lecturers, students, teaching materials, classroom conditions, and measurement and evaluation methods; moreover, it compares and contrasts the instructional practices and instructional problems of the course, according to sex, major, faculty, the range of ID code of the students, how often the students attended the class, learning methods, and resources that students could seek advice from when they had learning problems. The principal findings are as follows. Both the overall means and the means in all aspects of students' attitude toward the instructional practices and instructional problems of ENG 2001 in the first semester of 2013 were found to be at a high level and at a low level, respectively. The mean of lecturers was the highest and the mean of students was at the lowest. The findings support both assumptions in certain aspects.

Keywords: Instructional problems; Instructional practices; English reading

บทนำ

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยนับว่าเป็นภาษาที่นับแต่จะทวีความสำคัญมากขึ้น ด้วยเหตุที่มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความจำเป็นด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาการค้า การถ่ายทอดเทคโนโลยี อาจกล่าวได้ว่าเป็นพื้นฐานของประชาชน ด้านการประกอบอาชีพ ในด้านการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานประกาศให้ใช้หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตาม คำสั่งที่ สพฐ 293/ 2551 โดยกำหนดให้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพียงภาษา เดียวที่เป็นวิชาเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศตลอดหลักสูตรแกนกลาง รวมทั้งเป็นวิชาบังคับในระดับมหาวิทยาลัย ทุกแห่ง

ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษาใน ลักษณะสหกิจศึกษา (inter-disciplinary) โดย เท่าเทียมกัน มีระบบการเรียนการสอนแบบ ตลาดวิชาตั้งแต่ พ.ศ. 2514 ตามวัตถุประสงค์

ของมหาวิทยาลัยที่จะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ คู่คุณธรรมอย่างไม่จำกัดจำนวน และไม่มี การสอบคัดเลือก พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการจัด การเรียนการสอนกระบวนการอ่านเอาความ ภาษาอังกฤษ (ENG 2001) ซึ่งเป็นกระบวนการวิชา ที่แสดงให้เห็นความสามารถและความพร้อม ของนักศึกษาด้านทักษะการอ่านก่อนที่จะ สำเร็จการศึกษาและประกอบอาชีพ ยังไม่เป็นไป ตามเป้าประสงค์ เนื่องจากในแต่ละภาค การศึกษา มีนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านกระบวนการ วิชานี้เป็นจำนวนมาก และนักศึกษาส่วนใหญ่ ต้องใช้เวลานานเกินกว่าหนึ่งภาคการศึกษา จึงจะสามารถสอบผ่านกระบวนการวิชานี้อีกทั้ง เป็นเหตุให้นักศึกษาจำนวนไม่น้อยไม่สามารถ สำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาของหลักสูตร

กระบวนการอ่านเอาความภาษา อังกฤษ (ENG 2001) มีการเรียนการสอนที่ เน้นด้านความรู้ ความเข้าใจ การใช้ความคิด มีรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนา ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) มีรูปแบบ ที่ช่วยพัฒนาการเรียนการสอนหลากหลาย ทั้งนี้ ผลลัพธ์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการเรียนใน ชั้นเรียนจะเป็นเช่นไร ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ สภาพการเรียนการสอนซึ่งประกอบไปด้วย

(1) วิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ (ทิสนา แคมมณี, 2545, หน้า 221) (2) วิธีการสอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ด้วยวิธีการต่าง ๆ (ทิสนา แคมมณี, 2551, หน้า 3) (3) ผู้สอน และ (4) สื่อการสอน ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่งหรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติ ไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2523, หน้า 112) (5) การวัดและประเมินผล ซึ่งบุญธรรมกิจปริดาภิรุตย์ (2543, หน้า 15) จำแนกเป็นการวัด ได้แก่ การดำเนินการกระบวนการเชิงปริมาณเพื่อให้ได้มาซึ่งปริมาณหรือตัวเลข และการประเมินผลคือ กระบวนการในการตัดสินปริมาณหรือตัวเลขที่ได้มาจากการวัดผล และ (6) ผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ ดังที่ทิสนา แคมมณี (2545, หน้า 223, 230) อ้างถึงประกอบด้วยกิจกรรมการสอน 9 ประการ นับตั้งแต่การกระตุ้นความสนใจของ

ผู้เรียน บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม เสนอเนื้อหาใหม่ ให้แนวทางการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนลงมือทำและตอบสนองต่อสิ่งที่เรียน มีการเสริมแรง ประเมินผล และส่งเสริมให้จดจำประกอบกับประยุกต์ความรู้ได้ อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้รวดเร็ว เข้าใจ และจดจำได้นาน

การเรียนจะประสบความสำเร็จได้จะต้องขึ้นอยู่กับผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามสมมติฐานตัวกีดกันทางจิต (affective filter hypothesis) ซึ่งเป็นสมมติฐานหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง monitor model ของคราเชน (Krashen, 1982) ปัจจัยที่จะทำให้ตัวผู้เรียนเป็นผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จมีหลายอย่าง ทั้งที่เกิดจากภายนอกและภายในตัวผู้เรียนเอง ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือ ทักษะคิดแรงจูงใจ ซึ่ง แวน แพทเทิร์น (Van Pattern as cited in Gomes, 2010) กล่าวว่า แรงจูงใจสามารถทำนายความสำเร็จในการเรียนได้ และแรงจูงใจที่เพียงพอจะทำให้ผู้เรียนพยายามมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิกฟิลด์ (Wigfield, 1996) และ สเกฮัน (Skehan, 1989 as cited in Ellis, 1997) ว่า แรงจูงใจภายในเกิดจากความสนใจในสิ่งที่เรียนหรืองานที่ทำ

เมื่อพบว่าน่าสนใจ ทั้งยังสอดคล้องกับข้อสรุปในงานวิจัยของ พิณ พัวพันธ์สกุล (2554) ที่ว่าการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาประกอบกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมย่อมทำให้การสอนนั้นมีประสิทธิภาพและมีผลลัพธ์เป็นที่น่าพอใจ

มีงานวิจัยที่มุ่งศึกษาในลักษณะเดียวกันเพื่อการพัฒนา และมุ่งเน้นความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ รองศาสตราจารย์ ดร. วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ (2549) ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า นิสิตมีความเห็นว่าการสอนใช้วิธีการสอนแบบบรรยายมากที่สุด พฤติกรรมการสอนของคณาจารย์อยู่ในระดับดีปานกลาง มีการใช้สื่อการสอนสม่ำเสมอ แต่อาจารย์ขาดเทคนิคการสอนขาดกิจกรรมปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป อธิบายไม่ชัดเจน การใช้แผ่นโปสเตอร์ของอาจารย์ตัวหนังสือเล็กมองไม่ค่อยเห็น ไม่มีการวัดผลประเมินผลเป็นระยะวัดและประเมินผลความจำมากกว่าการนำไปใช้และข้อสอบยากเกินไป นิสิตจึงต้องการ

ให้คณาจารย์เตรียมการสอนล่วงหน้าและเข้าสอนให้ตรงเวลา สอนให้สนุกสนานใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย วัดผลประเมินผลเป็นระยะสม่ำเสมอเพื่อพัฒนานิสิต และปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ ด้านเทคนิคการสอน จุฑารัตน์ จันทร์คำ (2554) พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังการเรียนเมื่อใช้เทคนิค SQ3R กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังการเรียนเมื่อใช้เทคนิค SQ3R กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนภูมินทร์ เหลลาอำนาจ (2554) พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษารัฐบาลอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในด้านการส่งเสริมความสามารถของนักศึกษา พิณ พัวพันธ์สกุล (2554) พบว่า ความสามารถทั้งทางการอ่าน

และการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาศิลปะอยู่ในระดับดีมากและผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 สรุปได้ว่าการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาประกอบกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะทำให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพและมีผลลัพธ์น่าพอใจโดยเฉพาะกับกลุ่มผู้เรียนเฉพาะทางที่มีความสามารถทางภาษาน้อย

การศึกษาวิจัยนี้ ทำให้ทราบถึงความคิดของนักศึกษาที่ผ่านการเรียนกระบวนการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) ต่อสภาพที่แท้จริงของการจัดการเรียนการสอนและปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านผู้บรรยาย ด้านนักศึกษา ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน ด้านสภาพห้องเรียน และด้านการวัดและประเมินผล รวมทั้งทราบถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนในแง่สาขาวิชา คณะ ช่วงรหัส 2 ตัวแรกของนักศึกษาจำนวนครั้งที่เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อภาคการศึกษา วิธีการเรียน ผู้ที่นักศึกษาขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร ตำรา และการจัดการเรียนการสอน

และลดทอนปัญหา อันจะเอื้อให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ดีขึ้น สามารถสอบผ่านได้มากขึ้น

วิธีการศึกษา

การดำเนินการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด จากนักศึกษาที่ได้เข้าเรียนกระบวนการอ่านเอาความ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีอาจารย์ผู้สอน 1 ท่าน โดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม สภาพการปฏิบัติและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีเนื้อหาเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนกระบวนการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิด Rating Scale 5 ระดับ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด มีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอน และตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง กล่าวคือ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 62.00 เพศชายร้อยละ 38.00 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดศึกษาในสาขาวิชารัฐศาสตร์ ร้อยละ 49.25 และคณะรัฐศาสตร์ ร้อยละ 49.25 มีช่วงรหัส 2 ตัวแรกเป็น 55-56 และ Pre-degree ร้อยละ 46.75 เข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อภาคการศึกษา 5-10 ครั้ง ร้อยละ 39.25 วิธีการที่นักศึกษาใช้มากที่สุด คือ เข้าเรียนในชั้นเรียน ร้อยละ 56.75 ผู้ที่นักศึกษาขอคำปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนวิชานี้คือ ค้นคว้าด้วยตนเอง ร้อยละ 50.00

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติและปัญหาการจัดการเรียนการสอน

ผลวิเคราะห์โดยภาพรวม

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เพศที่แตกต่างกันไม่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเนื่องจากทั้งเพศหญิง และชาย ระบุสภาพการปฏิบัติโดยรวมทุกด้านสอดคล้องกันในระดับมาก ส่วนปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยรวมทุกด้านสอดคล้องกันอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกตามสาขา คณะ ช่วงรหัส จำนวนครั้งที่เข้าเรียน วิธีการเรียน และผู้ที่นักศึกษาขอคำปรึกษา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนในการปฏิบัติทุกด้านมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) โดยด้านผู้บรรยาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนปัญหาทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.99$) โดยด้านนักศึกษามีระดับปัญหาสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.28$)

ผลการวิเคราะห์รายด้าน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นสภาพการปฏิบัติทุกด้านอยู่ในระดับมาก และปัญหาทุกด้านอยู่ในระดับน้อยจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน พบว่าอาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์การวัดและประเมินผล การสอนชัดเจนก่อนการสอน และมีการระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน ในส่วนปัญหา นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการสอนเพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น และมีการใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย

2. ด้านผู้บรรยาย ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา และใช้วาจาสุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา เป็นสภาพปฏิบัติ นอกจากนี้ ด้านปัญหา ข้อที่นักศึกษาพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อยได้แก่ เมื่อนักศึกษามีปัญหาสามารถเข้าพบอาจารย์ได้โดยง่าย

3. ด้านนักศึกษา นักศึกษาเข้าเรียนตรงต่อเวลาอยู่ในระดับมาก และมีการค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาในด้านนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาวิชาที่จะเรียน เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริงที่นักศึกษาตอบในแบบสอบถาม

4. ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน เนื้อหาดำราของกระบวนวิชานี้สอดคล้องกับรายละเอียดกระบวนวิชา ปัญหาในด้านนี้ที่นักศึกษาระบุ คือ สื่อ e-Book ที่ดี แต่อยู่ในระดับน้อย

5. ด้านสภาพห้องเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเครื่องมืออุปกรณ์ในห้องเรียน ตัวอย่าง เช่น ไมโครโฟน คอมพิวเตอร์ และ Visualizer อยู่ในสภาพที่ดี ในระดับมาก ด้านปัญหาที่มีแต่อยู่ในระดับน้อยคือ ความเหมาะสมของขนาดห้องเรียน

6. ด้านการวัดผลประเมินผล สภาพการปฏิบัติ พบว่า กระบวนวิชานี้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ อยู่ในระดับมากและมีการนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลที่สูงที่สุดคือ ข้อสอบมีความยากง่ายเหมาะสมกับการเรียนการสอน แต่ทั้งนี้ยังเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชา การอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ

สภาพปฏิบัติ และปัญหาการจัดการเรียน การสอนไม่แตกต่างกัน

เมื่อจำแนกตามคณะ นักศึกษามี ความคิดเห็นต่อสภาพปฏิบัติการจัดการเรียน การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างด้าน ความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอน กระบวนวิชานี้

นักศึกษาที่มีช่วงรหัส 2 ตัวแรก ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพปฏิบัติการจัดการ เรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่ความ คิดเห็นของนักศึกษาตามช่วงรหัสต่อปัญหา มีแตกต่างกัน

เมื่อนักศึกษามีจำนวนครั้งที่เข้า เรียนแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อ สภาพปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธี สอนและเทคนิคการสอนแตกต่างกัน แต่ไม่มี ความแตกต่างด้านปัญหา

วิธีการเรียนที่นักศึกษาใช้ไม่ส่งผล ให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการ ปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน ซึ่งตรงข้ามกับ ความคิดเห็นด้านปัญหา

สภาพปฏิบัติของผู้ที่นักศึกษาขอ คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หลายด้าน ได้แก่ ด้านภาพรวมโดยเฉลี่ย กล่าวคือ นักศึกษาระบุ อาจารย์แตกต่างจากเพื่อน คั่นคว้าด้วยตนเอง และติวเตอร์ ด้านวิธีสอน และเทคนิคการสอน กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอน แตกต่างจากเพื่อน คั่นคว้าด้วยตนเองและ ติวเตอร์ ด้านผู้บรรยาย กล่าวคือ อาจารย์ ผู้สอนแตกต่างจากคั่นคว้าด้วยตนเอง ด้าน นักศึกษา กล่าวคือ ติวเตอร์แตกต่างจาก อาจารย์ผู้สอนและเพื่อน ด้านสื่อประกอบการ เรียนการสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอน แตกต่าง จากติวเตอร์ ส่วนด้านวัดและประเมินผล พบว่า อาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากติวเตอร์

กรณีปัญหาด้านที่นักศึกษาขอ คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในด้าน นักศึกษา กล่าวคือ การคั่นคว้าด้วยตนเอง แตกต่างจากอาจารย์ผู้สอน

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพื่อ การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

จากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของ ผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงการจัด การเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีข้อเสนอแนะ

ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ด้านวิธีและเทคนิคการสอน และด้านผู้บรรยาย นักศึกษาเสนอให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ทันสมัย มีรูปภาพประกอบในการสอน หรือมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียน จะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น และขอให้อาจารย์ไม่สอนเร็วเกินไป สำหรับสื่อประกอบการเรียนการสอนที่มีอยู่แล้วพบว่า มีความทันสมัยมาก เข้าถึงง่าย มีทางเลือกหลายวิธีเข้าถึงสื่อการเรียนได้หลายทาง นักศึกษาเสนอให้ใช้สื่อการเรียนที่น่าสนใจมากกว่าเดิม และเห็นว่าจอทีวีเล็กไป ด้านสภาพห้องเรียน ควรจัดขนาดของห้องเรียนให้เหมาะสมต่อผู้บรรยายกับจำนวนนักศึกษา และพัดลมในห้องเรียนควรซ่อมแซมให้ใช้งานได้ทุกตัว ด้านการวัดผลประเมินผล นักศึกษาเห็นว่าควรมีการทดสอบนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดความรู้ของนักศึกษา และเห็นว่าคะแนนการตัดเกรดสูงเกินไป

นอกจากนี้ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นด้านนักศึกษาเองไว้ว่า นักศึกษาควรมีความพร้อมในการเข้าเรียนและอ่านหนังสือมาก่อนล่วงหน้า ควรตั้งใจฟังคำบรรยายของอาจารย์ และพิจารณาว่านักศึกษาไม่มีพื้นฐานหรือมี

พื้นฐานวิชาความรู้ภาษาอังกฤษต่ำมาก ทำให้ไม่ค่อยเข้าใจภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนของกระบวนวิชาการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG2001) มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาโดยรวมทุกด้านที่อยู่ในระดับน้อย ผลการศึกษาวิจัยทำให้เห็นสภาพการปฏิบัติและปัญหาที่แท้จริง จำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1. ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน

สภาพการปฏิบัติสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของ กาเย่ ดังที่ ทิศนา แจมมณี (2545, หน้า 223, 230) อ้างถึงไว้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว และสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้นาน เนื่องจากอาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจนก่อนการสอน และมีการระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน

ด้านปัญหาพบว่า การใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น และการใช้คำถาม หรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์ เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย ซึ่งขัดแย้งกับข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่เสนอแนะให้ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายกว่าเดิม ดังนั้นอาจารย์จึงควรพิจารณาเลือกกิจกรรมที่จะส่งเสริมความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับลักษณะวิธีการสอนแบบบรรยาย โดยอาจเพิ่มเติมกิจกรรมประกอบการบรรยาย เพื่อคงความสนใจของผู้เรียน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง monitor model ของคราเชน (Krashen, 1982) และสอดคล้องกับ แวน แพทเทิร์น (Van Pattern as cited in Gomes, 2010) ว่าในการเรียนภาษาที่สองนั้นแรงจูงใจสามารถทำนายความสำเร็จของการเรียนได้ หากนักศึกษาได้รับแรงกระตุ้น และแรงจูงใจในการเรียนอย่างเพียงพอจะทำให้นักศึกษาเลือกที่จะพยายามอย่างต่อเนื่องในการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดของวิกฟิลด์ (Wigfield, 1996) และแนวคิดของสเกฮัน (Skehan, 1989 as cited in Ellis, 1997) ว่าแรงจูงใจภายใน (intrinsic) เกิดจากความสนใจ

ในสิ่งที่เรียนหรืองานที่ทำเมื่อพบว่าน่าสนใจ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อสรุปในงานวิจัยของพิณ พัวพันธ์สกุล (2554) ว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาประกอบกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์น่าพอใจ

2. ด้านผู้บรรยาย

ผู้สอนแต่งกายเรียบร้อย เป็นแบบอย่างแก่นักศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด และใช้วาจาสุภาพเหมาะสมกับนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เป็นสภาพปฏิบัติ ด้านปัญหาซึ่งพบว่า มีในระดับน้อยคือ เมื่อนักศึกษามีปัญหาสามารถเข้าพบอาจารย์ได้โดยง่ายนั้นต่างสอดคล้องกับจรรยาบรรณอาจารย์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยและลูกจ้างมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 อีกทั้งยังสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูที่กำหนดไว้ในข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ด้านการปฏิบัติตน คือ ผู้สอนต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบ เสียสละ อดทน ยุติธรรม มีวินัย ทั้งนี้ นักศึกษาได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่า ผู้สอนบรรยายเร็วไป และควรมีคำอธิบายที่ทำให้ นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่าย

3. ด้านนักศึกษา

ในสภาพการปฏิบัติ พบว่า นักศึกษาเข้าเรียนตรงต่อเวลาอยู่ในระดับมาก และมีการค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองในระดับปานกลาง คณาจารย์จึงอาจพิจารณาวิธีการสอนแบบศึกษาด้วยตนเอง (self-study) ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ (Gagne's Instructional Model) เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการแสวงหาความรู้ และการแก้ไขปัญหา ปัญหาในด้านนี้ คือ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ในเนื้อหาวิชาที่จะเรียน เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับสภาพความเป็นจริงที่นักศึกษาตอบในแบบสอบถาม ดังนั้น คณาจารย์จึงอาจใช้เทคนิคเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนดังที่จุฬารัตน์ จันท์คำ (2554) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคเอส คิว ทริอาร์กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียนเพิ่มขึ้น และการใช้เทคนิควิธีการสอนในลักษณะเดียวกันยังปรากฏในงานวิจัยของ ภูมิินทร์ เหลลาอำนาจ (2554) เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา เมื่อใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งอาจพิจารณาใช้เทคนิคอื่น เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการใช้ภาษาของนักศึกษาเพื่อให้ได้ผลการสอน ซึ่งเป็นไปตามการวิจัยของ พิณ พัวพันธ์สกุล (2554) เรื่อง “การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาศิลปะเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการอ่านและพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาศิลปะระดับปริญญาตรี” ที่สรุปได้ว่า การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาวิชาประกอบกับกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมจะทำให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพและมีผลลัพธ์ที่น่าพอใจ โดยเฉพาะกับกลุ่มผู้เรียนเฉพาะทางที่มีความสามารถทางภาษาน้อย นอกจากนี้ นักศึกษามีข้อเสนอแนะต่อตนเองว่าควรมี

ความพร้อมในการเข้าเรียนและอ่านหนังสือมา ล่วงหน้า อีกทั้งควรตั้งใจฟังคำบรรยายของ ผู้สอนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเรียน อาจารย์ผู้สอนจึงควรกระตุ้นให้นักศึกษาใช้ เวลานอกห้องเรียนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียน มากยิ่งขึ้น

4. ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน

นักศึกษาระบุสภาพการปฏิบัติว่า เนื้อหาตำราของกระบวนวิชานี้สอดคล้องกับ รายละเอียดของกระบวนวิชาที่สอน ซึ่ง เป็นไปตามที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 112) เสนอไว้ว่า สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจบทเรียนได้ง่ายยิ่งขึ้น ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัญหาที่นักศึกษาระบุ ได้แก่ สื่อ e-Book ที่ดี แต่อยู่ในระดับน้อย คณาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ จึงสมควรให้ความสำคัญต่อการสร้างสื่อ e-book ที่ดีต่อไป และให้มีจำนวนมากยิ่งขึ้น เนื่องจาก สื่อการสอนเป็นแรงจูงใจในการเรียน เพราะมีผลทำให้สภาพห้องเรียนน่าสนใจ ตามที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523, หน้า 112) กล่าวไว้ อีกทั้งนักศึกษา ยังเสนอแนะว่าภาควิชา ภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ ควรมีการใช้สื่อ การเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ

เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนและเพื่อเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. ด้านสภาพห้องเรียน

เครื่องมืออุปกรณ์ในห้องเรียน พบว่า อยู่ในสภาพที่ดี มีสภาพปฏิบัติในระดับมาก เป็นไปตามลักษณะการจัดห้องเรียนแบบ บรรยาย แสดงว่าการจัดสภาพห้องเรียนใน กระบวนวิชานี้เป็นไปได้อย่างเหมาะสม ตามที่ ทิศนา แจมมณี (2551) ได้เสนอไว้ในหัวข้อ วิธีการสอนโดยใช้การบรรยาย แต่พบปัญหา ที่มีในระดับน้อย ได้แก่ ความเหมาะสมของ ขนาดห้องเรียน ซึ่งตามปกติการจัดห้องเรียน ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นจะจัดขนาดของ ห้องตามจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน แต่ธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยไม่ได้บังคับการเข้าชั้นเรียน นักศึกษาจึงอาจไม่ได้มาเรียนทุกครั้ง ทำให้ขนาด ห้องเรียนและจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียน แต่ละครั้งไม่สัมพันธ์กัน นักศึกษาบางส่วนได้ แสดงความคิดเห็นไว้ด้วยว่า อุปกรณ์การเรียน บางอย่างไม่อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

6. ด้านการวัดผลประเมินผล

สภาพการปฏิบัติพบว่า กระบวนวิชานี้ มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์อยู่ในระดับมากและมีการนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน ปัญหาด้านการวัดผลประเมินผลที่สูงที่สุดคือ ข้อสอบมีความยากง่ายเหมาะกับการเรียนการสอน แต่ทั้งนี้ยังเป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย กระบวนวิชา การอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) มีการวัดผลปลายภาคเพื่อประเมินผู้เรียน โดยใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดผล พฤติกรรมด้านความรู้และปัญญา เป็นแบบปรนัย 100 ข้อ ระบบการอ้างอิงเป็นการประเมินแบบอิงเกณฑ์ ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลนั้นเป็นไปตามจุดประสงค์การวัดพฤติกรรมของผู้เรียน ตามลักษณะที่บัญญัติธรรม กิจปริดาปริสุทธิ (2543, หน้า 15) ให้ความหมายไว้

เมื่อเปรียบเทียบสภาพการปฏิบัติ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) ซึ่งจำแนกเป็นรายด้าน 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน ด้านผู้บรรยาย ด้านนักศึกษา ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน ด้านสภาพห้องเรียนและด้านการวัดผลประเมินผล โดยพิจารณาจากลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ สาขาวิชา คณะ ช่วงรหัส 2 ตัวแรกของนักศึกษา จำนวนครั้งที่เข้าเรียนกระบวนวิชา

การอ่านเอาความภาษาอังกฤษต่อภาคการศึกษา วิธีการเรียน และผู้ที่นักศึกษาขอคำปรึกษา เมื่อมีปัญหาการเรียนวิชานี้ พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสาขาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพปฏิบัติ และปัญหาการจัดการเรียนการสอน กระบวนวิชาการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) ไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะที่ต่างกันต่อสภาพปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาการอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001) แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มีความคิดเห็นด้านสภาพห้องเรียนแตกต่างจากนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และคณะสื่อสารมวลชน รวมทั้งนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และคณะทรัพยากรมนุษย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างด้านความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชานี้

นักศึกษาที่มีช่วงรหัส 2 ตัวแรกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนกระบวนวิชาการอ่านเอาความ-

ภาษาอังกฤษ (ENG 2001) ไม่แตกต่างกัน
ทว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาช่วงรหัส 49-52
ต่อปัญหา ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน
แตกต่างจากนักศึกษารหัส 55-56 และ Pre-degree
รวมทั้ง นักศึกษารหัส 53-54 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ ความคิดเห็น
ด้านนักศึกษาของนักศึกษาที่มีช่วงรหัส 49-52
และ 53-54 แตกต่างกันด้วย

เมื่อนักศึกษามีจำนวนครั้งที่เข้าเรียน
แตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อสภาพ
ปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน ด้านวิธีสอน
และเทคนิคการสอนแตกต่างกัน หากแต่ไม่พบ
ความแตกต่างด้านปัญหา

วิธีการเรียนที่นักศึกษาใช้ไม่ส่งผล
ให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสภาพการ
ปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนกระบวนการ
การอ่านเอาความภาษาอังกฤษ (ENG 2001)
ซึ่งตรงข้ามกับความคิดเห็นด้านปัญหา กล่าวคือ
นักศึกษาที่มีวิธีการเรียนต่างกัน ระบุปัญหา
ด้านผู้บรรยายว่า การเรียนผ่านเครือข่าย
คอมพิวเตอร์แตกต่างจากการเข้าชั้นเรียน

สภาพปฏิบัติของผู้ที่นักศึกษาขอ
คำปรึกษาเมื่อมีปัญหการเรียนแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หลายด้าน ได้แก่

ด้านภาพรวมโดยเฉลี่ย กล่าวคือ นักศึกษาระบุ
อาจารย์แตกต่างจากเพื่อน คั่นคว้าด้วยตนเอง
และติวเตอร์ ด้านวิธีสอนและเทคนิคการสอน
กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากเพื่อน
คั่นคว้าด้วยตนเองและติวเตอร์ ด้านผู้บรรยาย
กล่าวคือ อาจารย์ผู้สอนแตกต่างจากคั่นคว้า
ด้วยตนเอง ด้านนักศึกษา กล่าวคือ ติวเตอร์
แตกต่างจากอาจารย์ผู้สอนและเพื่อน ด้านสื่อ
ประกอบการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์
ผู้สอน แตกต่างจากติวเตอร์ ส่วนด้านวัดผล
ประเมินผล พบว่า อาจารย์ผู้สอนแตกต่างจาก
ติวเตอร์

กรณีปัญหาด้านที่นักศึกษาขอ
คำปรึกษาเมื่อมีปัญหการเรียนแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในด้านนักศึกษา
กล่าวคือ การคั่นคว้าด้วยตนเองแตกต่างจาก
อาจารย์ผู้สอน

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

คณาจารย์ควรกระตุ้นให้นักศึกษา
คั่นคว้าเพิ่มเติมและใช้เวลาในห้องเรียนให้
เป็นประโยชน์ต่อการเรียนมากขึ้น เพื่อให้
นักศึกษามีพื้นฐานความรู้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา
มากเพียงพอ เป็นผู้ที่มีทักษะในการสอนสามารถ

ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจ และสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ และใช้เวลานอกชั้นเรียนให้เป็นประโยชน์ด้วยการค้นคว้าเพิ่มเติม มีการทดสอบนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน และพิจารณาใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลาย มีความชัดเจน ทันสมัย น่าสนใจ เนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีลักษณะการจัดการเรียนการสอนแบบไม่บังคับการเข้า

ชั้นเรียน นักศึกษาจึงสามารถเรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อจำพวก e-Books รวมทั้งควรนำเสนอแนวทางในการปรับปรุงสภาพห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนของนักศึกษาต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังควรดำเนินการวิจัยลักษณะนี้อย่างต่อเนื่อง และอภิปรายผลในหมู่ผู้สอนเพื่อประโยชน์ด้านการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- จุฑารัตน์ จันทร์คำ. (2554). การใช้เทคนิค เอส คิว ทรีอาร์ กับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). นวัตกรรมการศึกษาในเอกสารประกอบชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หน่วยที่ 11-15). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทิตนา แจมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แจมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ภาควิชาศึกษาศาสตร์.
- พิน พัวพันธ์สกุล. (2554). การสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาศิลปะเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาศิลปะระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภูมินทร์ เหลลาอำนาจ. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2557, จาก http://research.pcru.ac.th/rdb/pro_data/files/5502024.pdf
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ. (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารศึกษาศาสตร์, 17 (2), 116.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2551). ข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพนักงาน มหาวิทยาลัย และลูกจ้าง มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2551. ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2557, จาก <http://hrm.ru.ac.th/index.php/2013-06-07-04-10-48/231-00054>

Ellis, R. (1997). *Second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.

Gomez, D. W. (2010). Differentiated instruction in the English language classroom:

A case for integrating personality factors. In Mario C. Varela, Francisco J. Fernandez, Lidia G. Garcia, & Ignacio M. Martinez (Eds.), *Current issues in English language teaching and learning: An international perspective* (p. 94). Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.

Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon Press.